

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 E-mail: JTEU@um.dk

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 13. september 2021

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-793/19 og C-794/19	<p>SpaceNet m.fl. (logning)</p> <p><u>Emne:</u> De EU-retlige rammer for at pålægge teleudbydere at lagre trafik- og lokaliseringsdata til brug for bl.a. bekæmpelse af kriminalitet (logning)</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Skal artikel 15 i direktiv 2002/58/EF i lyset af artikel 7, 8 og 11 samt artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder på den ene side og artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 4 i traktaten om Den Europæiske Union på den anden side fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, som forpligter udbyderne af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester til at lagre trafik og lokaliseringsdata for slutbrugerne af disse tjenester, når – denne forpligtelse ikke forudsætter nogen specifik anledning i lokal, tidsmæssig eller geografisk henseende – genstanden for pligten til at lagre data i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige telefontjenester – herunder formidling af sms-, multimedie- eller lignende beskeder samt ubesvarede eller forgæves opkald – er følgende data: – telefonnummeret eller en anden identitet for den, der ringer op, og den forbindelse, der ringes til, samt ved om- og viderestilling enhver anden involveret forbindelse – dato og klokkeslæt for begyndelse og afslutning af forbindelsen henholdsvis – i forbindelse med formidling af</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	13.09.21

	<p>sms-, multimedie- eller lignende beskeder – tidspunkterne for afsendelse og modtagelse af beskeden med angivelse af den anvendte tidszone [...]</p> <p>– der er sikret en effektiv beskyttelse af de lagrede data mod risici for misbrug samt mod enhver uberettiget adgang, og</p> <p>– de lagrede data kun må anvendes til at forfølge særligt grove straffelovsovertrædelser og til at afværge en konkret fare for en persons liv og helbred eller frihed eller for forbundsstatens eller en delstats beståen, med undtagelse af den internetprotokoladresse, som er tildelt abonnenten til en internetbenyttelse, og som det er tilladt at anvende i forbindelse med en stamdataoplysning (»Bestandsdatenauskunfts«) med henblik på forfølgelse af enhver form for strafbare handlinger, for at afværge en fare for den offentlige sikkerhed og orden samt for at opfylde efterretningstjenesternes opgaver?</p>			
C-140/20	<p>Commissioner of the Garda Síochána m.fl. <u>Emne:</u> Generel/universel ordning for lagring af data og foreneligheden heraf med artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF samt Chartret</p> <p><u>Spørgsmål:</u> (1) Er en generel/universel ordning for lagring af data – selv om den er undergivet strenge begrænsninger med hensyn til lagring og adgang – i sig selv i strid med artikel 15 i direktiv 2002/58/EF som fortolket i lyset af chartret? (2) Kan den nationale ret i forbindelse med undersøgelsen af, om en national foranstaltning, der er gennemført i henhold til direktiv 2006/24/EF, og som fastsætter en generel ordning for lagring af data (med forbehold af den nødvendige strenge kontrol med hensyn til lagring og/eller adgang), skal anses for uforenelig med EU-retten, og navnlig ved vurderingen af, om en sådan ordning er forholdsmæssig, tage hensyn til den omstændighed, at tjenesteudbydere lovligt kan lagre data til deres egne kommercielle formål, og kan det kræves, at de lagrer data af hensyn til den nationale sikkerhed, som ikke er omfattet af bestemmelserne i direktiv 2002/58/EF? (3) Hvilke kriterier skal den nationale ret anvende i forbindelse med vurderingen af, om en national foranstaltning om adgang til lagrede data er forenelig med EU-retten, og navnlig chartret, når den undersøger, om en sådan adgangsordning sikrer den krævede forudgående og uafhængige kontrol, som Domstolen har fastlagt i sin praksis? Kan en national ret i denne sammenhæng ved en sådan bedømmelse tage hensyn til, om der foreligger en efterfølgende eller uafhængig domstolsprøvelse? [...]</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	MF	13.09.21

<p>C-339/20 og C- 397/20</p>	<p>VD m.fl. <u>Emne:</u> Fortolkning af EU-retlige bestemmelser om markedsmissbrug og foreneligheden heraf med kravene til beskyttelse af personoplysninger</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1) Indebærer artikel 12, stk. 2, litra a) og d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation, samt artikel 23, stk. 2, litra g) og h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug, som erstattede det første direktiv fra den 3. juli 2016, sammenholdt med 65. betragtning til denne forordning, henset til den skjulte karakter af de udvekslede oplysninger og til den generelle karakter af den offentlighed, der kan omhandles, mulighed for den nationale lovgiver for at pålægge operatører af elektroniske kommunikationer en midlertidig, men generel lagring af forbindelsesdata for at gøre det muligt for den administrative myndighed, der er nævnt i direktivets artikel 11 og i forordningens artikel 22, når der foreligger grund til at mistænke visse personer for at være involveret i insiderhandel eller kursmanipulation, af operatøren at kræve at få udleveret fortegnelser over datatrafik i de tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at disse fortegnelser, som har sammenhæng med genstanden for undersøgelsen, kan vise sig at være relevante med henblik på at bevise, at der foreligger en tilsidesættelse, ved bl.a. at gøre det muligt at spore de kontakter, som der har været mellem de berørte inden at der opstod en mistanke? 2) I tilfælde af, at Domstolens svar medfører, at Cour de cassation (kassationsdomstol) finder, at den franske lovgivning om lagring af forbindelsesdata ikke er i overensstemmelse med EU-retten, vil retsvirkningerne af denne lovgivning da kunne opretholdes midlertidigt for at undgå en retlig usikkerhed og for at gøre det muligt, at de tidligere indsamlede og lagrede data anvendes til et af de formål, der er omhandlet i denne lovgivning? 3) Kan en national ret midlertidigt opretholde retsvirkningerne af en lovgivning, som gør det mulig for ansatte hos en uafhængig administrativ myndighed, der har til formål at lede undersøgelser på området for markedsmissbrug, uden forudgående kontrol foretaget af en ret eller af en anden uafhængig administrativ myndighed at få tilsendt forbindelsesdata?</p>	<p>Justitsministeriet</p>	<p>MF</p>	<p>14.09.21</p>
<p>C-433/20</p>	<p>Austro-Mechana <u>Emne:</u> Adgang til lagringsmedie-vederlag for tredjemænd, som besidder servere, der stiller lagerplads til rådighed for cloud-computing for ikke-kommercielle formål. <u>Spørgsmål:</u> Spørgsmål 1: Skal udtrykket »på ethvert medium« i artikel 5, stk 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet fortolkes således, at det også omfatter servere, som besiddes af tredjemænd, der (til formål, der hverken direkte eller indirekte er kommercielle) stiller lagerplads på disse servere til rådighed for fysiske personer (kunder) til privat brug, [org. s. 2] som kunderne anvender til reproduktion ved arkivering (»cloud computing«)?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>23.09.21</p>

	<p>Spørgsmål 2: Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende: Skal den i spørgsmål 1 nævnte bestemmelse fortolkes således, at den finder anvendelse på en national lovgivning, hvorefter ophavsmanden har ret til et rimeligt vederlag (lagringsmedie-vederlag), såfremt: – det for så vidt angår et værk (der er blevet udsendt i radioen, stillet til rådighed for almenheden eller optaget på et i kommercielt øjemed fremstillet lagringsmedium) vedrørende hvilket det på grundlag af dets karakter må påregnes, at det til egen eller privat brug vil blive reproduceret, idet det arkiveres på et »lagringsmedium af enhver art, der er egnet til en sådan reproduktion og markedsføres i indlandet i forretningsmæssigt øjemed mod vederlag«, – og den i spørgsmål 1 beskrevne arkiveringsmetode anvendes med henblik herpå?</p>			
--	--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Forkortelser i sagstypekolonnen:

O-sag = Sagen følges til orientering

F-sag = Sagen følges med henblik på eventuel afgivelse af mundtligt indlæg

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Sags-type	Proces-skridt	Dato
T-337/18	Laboratoire Pareva mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold. — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/619 (1) af 20. april 2018 om ikke at godkende PHMB (1415; 4,7) som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 1, 5 og 6 i henhold til forordning nr. 528/2012 (2) (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-347/18	Laboratoire Pareva og Biotech3D mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Sagen antages til realitetsbehandling og sagsøgerne gives medhold. — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/613 (1) af 20. april 2018 om at godkende PHMB (1415; 4,7) som et eksisterende aktivstof til anvendelse i biocidholdige produkter af produkttype 2 og 4 i henhold til forordning nr. 528/2012 (2) (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-24/19	INC og Consorzio Stabile Sis mod Kommissionen <u>Påstande:</u> — Kommissionens afgørelse C(2018) 2435 final af 27. april 2018 i sag SA. 49335 (2017/N) og SA.49336 (2017/N) annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Energistyrelsen	O-sag	Dom	15.09.21
T-359/19	Daimler mod Kommissionen <u>Påstande:</u> —Europa-Kommissionens anfægtede afgørelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009, særlig artikel 8, stk. 5, andet afsnit, af 3. april 2019 — C(2019) 2359 — (herefter »den anfægtede afgørelse«) annulleres for så vidt som artikel 1, stk. 1, sammenholdt med bilag I, tabel 1 og tabel 2, angiver gennemsnitlige specifikke CO2-emissioner i tabellernes spalte D og CO2-besparelser fra miljøinnovationer i tabellernes spalte I. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Transportministeriet Færdselsstyrelsen	O-sag	Dom	15.09.21
T-700/19	Al-Gaoud mod Rådet <u>Påstande:</u> —Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/1299 af 31. juli 2019 om gennemførelse af afgørelse (FUSP) 2015/1333 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen annulleres, for så vidt som sagsøgerens navn herved er blevet opretholdt på listen i bilag II og IV til Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1333 af 31. juli 2015 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen. —Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/1292 af 31. juli 2019 om gennemførelse af artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2016/44 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen annulleres, for så vidt som sagsøgerens navn herved er blevet opretholdt på listen i bilag III til Rådets forordning (EU) 2016/44 af 18. januar 2016 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libyen. —Sagsøgte tilpligtes i overensstemmelse med Rettens procesreglement at betale de sagsomkostninger, der er blevet afholdt i forbindelse med sagen for Retten.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-95/20	Kazembe Musonda mod Rådet	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21

	<p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 9 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.</p> <p>— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 9 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.</p> <p>— Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>				
T-97/20	<p>Kande Mupompa mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 8 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.</p> <p>— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 8 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.</p> <p>— Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-101/20	<p>Ilunga Luyoyo mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 3 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.</p> <p>— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 3 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.</p> <p>— Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-102/20	<p>Kampete mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 1 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.</p> <p>— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 1 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.</p> <p>— Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-103/20	<p>Mutondo mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 12 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.</p> <p>— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 12 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.</p> <p>— Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige.</p> <p>— Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-104/20	<p>Ramazani Shadary mod Rådet</p> <p>Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 11 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP.</p> <p>— Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 11 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21

	— Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.				
T-105/20	Ruhorimbere mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 10 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 10 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005. — Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-106/20	Amisi Kumba mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 2 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 2 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005. — Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-107/20	Boshab mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 7 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 7 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005. — Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-109/20	Numbi mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 5 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 5 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005. — Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-110/20	Kanyama mod Rådet Påstande: — Rådets afgørelse (FUSP) 2019/2109 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 4 i bilag II til afgørelse 2010/788/FUSP. — Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2101 af 9. december 2019 annulleres, for så vidt som sagsøgeren herved er blevet fastholdt under nr. 4 i bilag Ia til forordning (EF) nr. 1183/2005. — Det fastslås, at bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, litra b), i afgørelse 2010/788/FUSP og i artikel 2b, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1183/2005 er ulovlige. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	15.09.21
T-127/20	Frankrig mod Det Europæiske Kemikalieagentur Påstande: — Annullation af den afgørelse, som ECHA's Klageudvalg traf den 17. december 2019 i de forenede sager A-003-2018, A-004-2018 og A-005-2018, hvorved de tre afgørelser, som ECHA traf den 21. december 2017 vedrørende stofvurderingen af aluminiumchlorid, basisk aluminiumchlorid og aluminiumsulfat, blev annulleret. — ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljøministeriet	O-sag	Dom	15.09.21

C-21/20	<p>Balgarska natsionalna televizia</p> <p>1) Kan en public service-tv-stations levering af audiovisuelle medietjenester til seerne anses for en ydelse leveret mod vederlag som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF, når den finansieres af staten i form af tilskud, idet seerne ikke betaler gebyrer for transmissionen, eller udgør den ikke en ydelse leveret mod vederlag i denne bestemmelses forstand og er ikke omfattet af dette direktivs anvendelsesområde?</p> <p>2) Såfremt svaret herpå er, at public service-tv-stationers audiovisuelle medietjenester til seerne er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/112/EF, skal det da lægges til grund, at det drejer sig om fritagne leveringer som omhandlet i direktivets artikel 132, stk. 1, litra q), og er en national bestemmelse lovlige, som fritager denne aktivitet alene på grund af det modtagne statstilskud, som public service-tv-stationen modtager, uanset om denne virksomhed også er kommerciel?</p> <p>3) Er en praksis, som gør retten til fradrag af indgående moms for erhvervelser afhængig af ikke alene anvendelsen af erhvervelserne (til afgiftspligtig eller ikke afgiftspligtig virksomhed), men også af finansieringen af disse erhvervelser, nemlig for det første af egne indtægter (reklameydelse m.v.) og for det andet af statstilskud, og som kun indrømmer ret til fradrag for erhvervelser, der er finansieret ved egne indtægter, og ikke for dem, der er finansieret ved statstilskud, idet der kræves en afgrænsning af disse, tilladt i henhold til artikel 168 i direktiv 2006/112/EF?</p> <p>4) Såfremt det lægges til grund, at public service-tv-stationers virksomhed består af afgiftspligtige og fritagne leveringer, og under hensyntagen til den blandede finansiering af disse: Hvilket omfang har fradragsretten for disse erhvervelser, og hvilke kriterier skal der anvendes ved fastsættelsen?</p>	Skatteministeriet	O-sag	Dom	16.09.21
C-177/20	<p>"Grossmania"</p> <p>Skal artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at når Den Europæiske Unions Domstol ved en afgørelse truffet inden for rammerne af en præjudiciel procedure har fastslået, at en bestemmelse i en medlemsstats interne retsorden er uforenelig med EU-retten, kan den nævnte bestemmelse heller ikke finde anvendelse i efterfølgende administrative eller retslige procedurer i denne medlemsstat, uanset om de faktiske omstændigheder i den efterfølgende procedure ikke er helt identiske med dem, der har givet anledning til den tidligere præjudicielle procedure?</p>	Justitsministeriet Social- og Ældreministeriet	O-sag	GA	16.09.21
C-300/20	<p>Bund Naturschutz in Bayern</p> <p>1) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT 2001, L 197, s. 30) fortolkes således, at der allerede fastsættes en ramme for fremtidige anlægstilladelser til de projekter, der er opført i bilag I og II til direktiv 2011/92/EU (VVMdirektivet), såfremt en bekendtgørelse om beskyttelse af natur og landskab fastsætter generelle forbud med fritagelsesmulighed og krav om godkendelse, som ikke har nogen specifik forbindelse med projekter, der er nævnt i bilagene til VVM-direktivet?</p> <p>2) Skal artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2001/42/EF fortolkes således, at planer og programmer er udarbejdet inden for landbrug, skovbrug, arealanvendelse osv., såfremt de har til formål at fastsætte en referenceramme for netop en eller flere af disse sektorer? Eller er det tilstrækkeligt, at der med henblik på beskyttelse af natur og landskab fastsættes generelle forbud og krav om godkendelse, som skal vurderes ved godkendelsesprocedurer for forskellige aktiviteter og</p>	Miljøministeriet Transportministeriet Energistyrelsen Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	GA	16.09.21

	<p>anvendelser og indirekte («refleksagtigt») kan påvirke en eller flere af disse sektorer?</p> <p>3) Skal artikel 3, stk. 4, i direktiv 2001/42/EF fortolkes således, at der fastsættes en ramme for fremtidige anlægstilladelser til projekter, såfremt en bekendtgørelse, som er vedtaget med henblik på beskyttelse af natur og landskab, fastsætter generelle forbud og krav om godkendelse for flere forskellige abstrakt beskrevne aktiviteter og foranstaltninger i det beskyttede område, men der på tidspunktet for dens vedtagelse hverken forventes eller påtænkes konkrete projekter og der dermed ikke er nogen specifik forbindelse med konkrete projekter?</p>				
C-394/20	<p>Finanzamt V</p> <p>Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at fribeløbet i forhold til afgiftsberegningsgrundlaget i tilfælde af erhvervelse af fast ejendom beliggende i indlandet er lavere, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, end det fribeløb, der ville finde anvendelse, hvis mindst en af dem på dette tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat? Skal artikel 63, stk. 1, og artikel 65 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse i en medlemsstat om opkrævning af arveafgift, som med hensyn til beregningen af afgiften fastsætter, at forpligtelser vedrørende tvangsarv i tilfælde af fast ejendom beliggende i indlandet ikke kan fradrages, hvis arvelader på dødstidspunktet og arvingen på samme tidspunkt havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat, mens disse forpligtelser kan fradrages fuldt ud fra værdien af erhvervelsen ved arv, hvis enten arvelader eller arvingen på tidspunktet for arveladers død havde bopæl eller sædvanligt opholdssted i den førstnævnte medlemsstat?</p>	Skatteministeriet	O-sag	GA	16.09.21
T-203/20	<p>Al-Imam mod Rådet</p> <p>Påstande: — Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling. — Det fastslås, at Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 er ulovlig for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, at afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien er ulovlig for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, at Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien er ulovlig for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, og at Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien er ulovlig for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren. — Følgelig annulleres Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning (EU) nr. 442/2011 for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2020/211 af 17. februar 2020 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren, og Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2020/212 af 17. februar 2020 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien for så vidt angår den del, der vedrører sagsøgeren.</p>	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	22.09.21

	<p>— Rådet tilpligtes fra og med den 18. februar 2020 at betale sagsøgeren 10 000 EUR pr. uge i erstatning for det økonomiske tab, der er lidt som følge af vedtagelsen af de omtvistede foranstaltninger.</p> <p>— Rådet tilpligtes fra og med den 18. februar 2020 at betale sagsøgeren 15 000 EUR pr. uge i erstatning for det ikke-økonomiske tab, der er lidt som følge af vedtagelsen af de omtvistede foranstaltninger.</p> <p>— Rådet tilpligtes at erstatte ethvert fremtidigt tab, som sagsøgeren ville skulle lide som følge af vedtagelsen af de omtvistede afgørelser.</p>				
C-128/20	<p>GSMB Invest</p> <p>1. Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en anordning i en bil, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, er ulovlig, såfremt ventilen i udstødningsgassens retursystem (herefter »EGR-ventil«), dvs. en komponent, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er konstrueret således, at den andel af udstødningsgassen, som føres tilbage, reguleres på en sådan måde, at den kun mellem 15 og 33 grader Celsius og kun under 1 000 m højde sikrer et lavt emissionsniveau og uden for dette temperaturvindue i løbet af 10 grader Celsius og over 1 000 m højde i løbet af 250 m højde lineært reduceres til 0, hvorved der sker en forøgelse af NOx-emissionen over grænseværdierne i forordning nr. 715/2007?</p> <p>2. Skal udtrykket i artikel 5, stk. 2, »for at beskytte motoren mod beskadigelse eller havari«, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en udstødningsstrategi, som fortrinsvis har til formål at skåne anordninger, såsom EGR-ventil, EGR-køler og dieselpartikelfilter, ikke opfylder undtagelsesbestemmelserne?</p> <p>3. Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en udstødningsstrategi, der kun sikrer, at de emissionsbegrænsende anordninger er fuldt funktionsdygtige inden for et temperaturområde mellem 15 og 33 grader Celsius og under 1 000 m højde (såkaldt »termovindue«) og derfor i Europa, navnlig i Østrig, i løbet af et år i hovedparten af tiden ikke er fuldt funktionsdygtig, ikke opfylder kravet i artikel 5, stk. 1 – køretøjets funktion ved normal brug – og udgør en ulovlig manipulationsanordning?</p>	Transportministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	23.09.21
C-134/20	<p>Volkswagen</p> <p>a) Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer fortolkes således, at en anordning i en bil, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning nr. 715/2007, er ulovlig, såfremt ventilen i udstødningsgassens retursystem (herefter »EGR-ventil«), dvs. en komponent, der med sandsynlighed vil påvirke emissionen, er konstrueret således, at den andel af udstødningsgassen, som føres tilbage, reguleres på</p>	Transportministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	23.09.21

	<p>en sådan måde, at den kun mellem 15 og 33 grader Celsius og kun under 1 000 m højde sikrer et lavt emissionsniveau, og uden for dette temperaturvindue i løbet af 10 grader Celsius og over 1 000 m højde i løbet af 250 m højde lineært reduceres til 0, hvorved der sker en forøgelse af NO_x-emissionen over grænseværdierne i forordning nr. 715/2007?</p> <p>b) Har det betydning for bedømmelsen af spørgsmål a), om den i spørgsmål a) nævnte anordning i køretøjet er nødvendig for at beskytte motoren mod beskadigelse?</p> <p>c) Har det endvidere betydning for bedømmelsen af spørgsmål b), om den del af motoren, der skal beskyttes mod beskadigelse, er EGR-ventilen?</p> <p>d) Har det betydning for bedømmelsen af spørgsmål a), om den i spørgsmål a) nævnte anordning i køretøjet blev monteret allerede ved fremstillingen af bilen, eller om den i spørgsmål a) beskrevne regulering af EGR-ventilen skal monteres i bilen som afhjælpning som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed?</p>				
C-145/20	<p>Porsche Inter Auto et Volkswagen</p> <p>1. Skal artikel 2, stk. 2, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbrugerkøb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171, s. 12, af 7.7.1999) fortolkes således, at et motorkøretøj, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EFT L 171, s. 1, af 29.6.2007), har den beskaffenhed, der er sædvanlig for varer af samme type, og som forbrugeren med rimelighed kan forvente, når køretøjet er udstyret med en ulovlig manipulationsanordning som omhandlet i artikel 3, nr. 10), og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, men køretøjstypen på trods heraf har en gyldig EFtypegodkendelse, hvorfor motorkøretøjet kan anvendes i vejtrafikken?</p> <p>2. Skal artikel 5, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 715/2007 fortolkes således, at en manipulationsanordning som omhandlet i denne forordnings artikel 3, nr. 10), som er konstrueret således, at udstødningsgasrecirkulationen, uden for prøvningsdrift under laboratoriebetingelser, under faktiske brugsforhold kun fungerer i fuldt omfang, når udendørstemperaturen ligger mellem 15 og 33 grader Celsius, i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 2, litra a), kan være lovlig, eller er det på forhånd udelukket at anvende den nævnte undtagelsesbestemmelse allerede på grund af begrænsningen af udstødningsgasrecirkulationens fulde effektivitet til betingelser, som i dele af Den Europæiske Union kun foreligger omkring halvdelen af året?</p> <p>3. Skal artikel 3, stk. 6, i direktiv 1999/44/EF fortolkes således, at en manglende overensstemmelse med købsaftalen, der består i, at et køretøj er udstyret med en manipulationsanordning, som er ulovlig i henhold til artikel 3, nr. 10), sammenholdt med artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 715/2007, skal kvalificeres som uvæsentlig i den nævnte bestemmelses forstand, såfremt erhververen også ville have købt køretøjet, hvis denne havde haft kendskab til anordningens eksistens og funktionsmåde?</p>	Transportministeriet Justitsministeriet Miljøministeriet	O-sag	GA	23.09.21

T-639/14, T-352/15 og T- 740/17	<p>DEI mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Annullation af Kommissionens afgørelser i dens skrivelse af 12. juni 2014 til sagsøgeren vedrørende henholdsvis to på hinanden følgende klager til Kommissionen vedrørende ulovlig statsstøtte, som oprindeligt fulgte af gennemførelsen af afgørelse nr. 346/2012 fra den græske energitilsynsmyndighed og derefter af afgørelsen fra den særlige voldgiftsret inden for rammerne af den ovennævnte myndigheds faste voldgift, hvorved sagsøgeren blev pålagt at levere elektricitet til selskabet »Alouminion SA« til en pris, der var lavere end produktionsomkostningerne, og navnlig Kommissionens udtrykkelige afgørelse om ikke at foretage yderligere undersøgelser vedrørende den anden af de nævnte klager fra sagsøger med den begrundelse, at der ikke var blevet ført bevis for nogen tilsidesættelse af bestemmelserne om statsstøtte og den implicite afgørelse om ikke at foretage yderligere undersøgelser vedrørende den første af de nævnte klager, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Energistyrelsen	O-sag	Dom	22.09.21
C-146/20, C-188/20, C-196/20 og C-270/20	<p>Azurair m.fl.</p> <p>1. Har en passager en »bekræftet reservation« som omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff.), når passageren fra en rejsearrangør, med hvilken passageren har en kontrakt, har fået et »andet bevis« som omhandlet i artikel 2, litra g), i forordning nr. 261/2004, hvorved passageren gives løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgang- og ankomststed, afgang- og ankomsttidspunkt og flynummer, uden at rejsearrangøren har foretaget en pladsreservation til denne flyvning hos det pågældende luftfartsselskab og har fået den bekræftet af dette selskab?</p> <p>2. Skal et luftfartsselskab i forhold til en passager allerede anses for at være et transporterende luftfartsselskab som omhandlet i artikel 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004 af 11. februar 2004, når denne passager ganske vist har en kontrakt med en rejsearrangør, som har givet passageren løfte om transport på en bestemt flyvning, der er specificeret ved angivelse af afgang- og ankomststed, afgang- og ankomsttidspunkt og flynummer, men rejsearrangøren ikke har reserveret et sæde til passageren og dermed ikke har stiftet et kontraktforhold til luftfartsselskabet for så vidt angår denne flyvning?</p> <p>3. Kan det »planlagte ankomsttidspunkt« for en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra h), [org. s. 3] artikel 5, stk. 1, litra c), artikel 7, stk. 1, andet punktum, og artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004 af 11. februar 2004 med henblik på kompensation for aflysning eller lang forsinkelse ved ankomsten fremgå af et »andet bevis«, som en rejsearrangør har udstedt til en passager, eller skal der i så henseende tages udgangspunkt i billetten i henhold til artikel 2, litra f), i forordning nr. 261/2004?</p> <p>4. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 261/2004, når det transporterende luftfartsselskab fremrykker en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse, med mindst to timer og ti minutter inden for samme dag?</p> <p>5. Kan det transporterende luftfartsselskab i medfør af artikel 7,</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Transportministeriet	O-sag	GA	23.09.21

	<p>stk. 2, i forordning nr. 261/2004 nedsætte den i forordningens artikel 7, stk. 1, omhandlede kompensation, når tidsintervallet for fremrykningen af flyvningen ligger inden for de i stk. 2 anførte tidsintervaller?</p> <p>6. Udgør meddelelsen før rejsens begyndelse om fremrykning af en flyvning et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 261/2004? m.fl.</p>				
C-165/20	<p>Air Berlin</p> <p>1. Skal direktiv 2003/87/EF og direktiv 2008/101/EF henset til 20. betragtning til direktiv 2008/101/EF fortolkes således, at de er til hinder for at annullere en gratistildeling af luftfartskvoter til en luftfartsoperator for 2018, 2019 og 2020, når tildelingen er sket for 2013-2020, og luftfartsooperatoren har indstillet sine luftfartsaktiviteter i 2017 på grund af konkurs? Skal artikel 3f, stk. 1, i direktiv 2003/87/EG fortolkes således, at annullationen af tildelingsafgørelsen efter indstilling af luftfartsaktiviteterne på grund af konkurs afhænger af, om luftfartsaktiviteterne fortsættes af andre luftfartsooperatører? Skal artikel 3f, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF fortolkes således, at der er tale om en fortsættelse af luftfartsaktiviteterne, når der så vidt angår det konkursramte luftfartsselskabs forretning med korte og mellemlange ruter) delvis er foretaget salg af landingsrettigheder i såkaldte koordinerede lufthavne (»slots«) til tre andre lufttransportoperatører?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er bestemmelserne i artikel 10, stk. 5, artikel 29, artikel 55, stk. 1, litra a), og stk. 3, samt artikel 56 i forordning (EU) 389/2013 forenelige med direktiv 2003/87/EF og direktiv 2008/101/EF og gyldige, for så vidt som de er til hinder for at udstede gratis luftfartskvoter, der er blevet tildelt, men endnu ikke udstedt, såfremt luftfartsooperatoren indstiller luftfartsaktiviteterne på grund af konkurs?</p> <p>3. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal direktiv 2003/87/EF og 2008/101/EF fortolkes således, at det i henhold til EU-retten er bydende nødvendigt at annullere afgørelsen om gratistildeling af luftfartskvoter?</p> <p>4. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende og såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3c, stk. 3a), artikel 28a, stk. 1 og 2, samt artikel 28b, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF som ændret ved direktiv (EU) 2018/410 fortolkes således, at den tredje handelsperiode ikke udløber ved udgangen af 2020 men derimod først i 2023?</p> <p>5. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares benægtende: Kan en ret til mertildeling af gratis emissionskvoter til luftfartsooperatører for tredje handelsperiode efter udløbet af tredje handelsperiode opfyldes med en ret til tildeling for fjerde handelsperiode, hvis eksistensen af en sådan ret til tildeling først fastslås retsligt efter udløbet af tredje handelsperiode, eller bortfalder en ret til tildeling, som endnu ikke er opfyldt, med udløbet af tredje handelsperiode?</p>	Klima- Energi- og Forsyningsministeriet Energiestyrelsen	O-sag	GA	23.09.21
C-205/20	<p>Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld</p> <p>»1. Er kravet om, at sanktioner skal stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed, som er fastsat i artikel 20 i direktiv 2014/67/EU og fortolket i Den Europæiske Unions Domstols kendelser <i>Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld</i> (C-645/18, ECLI:EU:C:2019:1108) og <i>Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld</i> ([forenede sager] C-140/19, C-141/19, C-492/19–C-494/19, ECLI:EU:2019:1103), en direkte anvendelig direktivbestemmelse?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Gör en fortolkning af national lovgivning i overensstemmelse</p>	Justitsministeriet Beskæftigelsesministeriet	F-sag	GA	23.09.21

	med EU-retten det muligt og nødvendigt for de nationale retsinstanser og myndigheder at supplere de nationale sanktionsbestemmelser, som finder anvendelse i den foreliggende sag, med de kriterier vedrørende kravet om forholdsmæssighed, som er fastlagt i Den Europæiske Unions Domstols kendelser <i>Bezirkshauptmannschaft Hartberg- Fürstenfeld</i> (C-645/18, ECLI:EU:C:2019:1108) og <i>Bezirkshauptmannschaft Hartberg- Fürstenfeld</i> ([forenede sager] C-140/19, C-141/19, C-492/19–C-494/19, ECLI:EU:2019:1103), uden at der er udstedt en ny national bestemmelse?				
C-263/20	<p>Airhelp</p> <p>[1] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), og artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til lufthavnspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (herefter »forordning nr. 261/2004«) fortolkes således, at en passager har ret til kompensation, hvis afgangstidspunktet fremrykkes fra det oprindelig planlagte tidspunkt, kl. 14:40, til kl. 8:25 samme dag?</p> <p>[2] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. 1)-3), i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at undersøgelsen af, om passageren får meddelelse om aflysningen, udelukkende skal ske ud fra denne bestemmelse, og bestemmelsen er til hinder for at anvende nationale regler om modtagelse af meddelelser, der er udstedt til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«), og som indeholder en retlig fiktion om modtagelse?</p> <p>[3] Skal artikel 5, stk. 1, litra c), nr. 1)-3), og artikel 11 i forordning nr. 261/2004 fortolkes således, at såfremt passageren har reserveret flyvningen via en reservationsplatform og i denne forbindelse har angivet sit telefonnummer og e-mailadresse, men reservationsplatformen har sendt telefonnummeret og en automatisk genereret e-mailadresse videre til luftfartsselskabet, skal tilsendelse af oplysningen om fremrykning af flyvningen til den automatisk genererede e-mailadresse i så fald anses for meddelelse eller modtagelse af meddelelse om fremrykningen, også når reservationsplatformen ikke sender luftfartsselskabets oplysninger videre til passageren eller gør det med forsinkelse?</p>	Transportministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	23.09.21
C-395/20	<p>Corendon Airlines</p> <p>1. Foreligger der en aflysning af en flyvning som omhandlet i artikel 2, litra l), og artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, når det transporterende luftfartsselskab flytter en flyvning, der er booket som del af en pakkerejse og har planmæssig afgang kl. 13:20 (LT), til kl. 16:10 (LT) samme dag?</p> <p>2. Udgør meddelelsen ni dage før rejsens begyndelse om flytning af en flyvning fra kl. 13:20 (LT) til kl. 16:10 (LT) samme dag et tilbud om omlægning af rejsen som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c), nr. ii) i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, og i bekræftende fald, skal dette tilbud opfylde betingelserne i artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 (EUT 2004, L 46 af 17.2.2004, s. 1 ff) om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	O-sag	GA	23.09.21

T-447/18	TUIfly mod Kommissionen Påstande: — Artikel 7 og 8 samt artikel 9, 10 og 11, for så vidt som sidstnævnte artikler henviser til nævnte artikel 7 og 8, i Kommissionens afgørelse (EU) 2018/628 af 11. november 2016 i statsstøttesag SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN) gennemført af Østrig til fordel for Klagenfurt lufthavn, Ryanair og andre luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (EUT 2018, L 107, s. 1), annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Transportministeriet	O-sag	Dom	29.09.21
T-448/18	Ryanair m.fl. mod Kommissionen Påstande: — Artikel 5 og 6 i Europa-Kommissionens afgørelse (EU) 2018/628 af 11. november 2016 i statsstøttesag SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN) gennemført af Østrig til fordel for Klagenfurt lufthavn, Ryanair og andre luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (EUT 2018 L 107, s. 1), annulleres, og den nævnte afgørelses artikel 9, 10 og 11 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgerne. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Transportministeriet	O-sag	Dom	29.09.21
T-619/18	TUIfly mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2018) 5432 final af 3. august 2018 om sagsøgerens genfremstillede begæring om aktindsigt i henhold til forordning (EF) 1049/2001 — GESTDEM 2018/2506 annulleres, og Kommissionen forpligtes til at meddele sagsøgeren aktindsigt i sagen vedrørende den af Østrig gennemførte statsstøtte SA.24221 (2011/C) (ex 2011/NN) til fordel for Klagenfurt lufthavn, Ryanair og andre luftfartsselskaber, der benytter lufthavnen (EUT 2018, L 107, s. 1). — Sagen forenes med den ved Retten verserende sag T-447/18, som sagsøgte har anlagt mod Kommissionen, med henblik på den skriftlige og mundtlige forhandling.— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.09.21
T-279/19	Front Polisario mod Rådet Påstande: —Sagen fremmes til realitetsbehandling. —Den anførte afgørelse annulleres. —Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	O-sag	Dom	29.09.21
T-344/19 og T-356/19	Front Polisario mod Rådet Påstande: —Annulationsbegæringen antages til realitetsbehandling. —Den anførte forordning annulleres. —Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.09.21
T-569/19	AlzChem Group mod Kommissionen Påstande: —Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. —Afgørelse C(2019)5602 truffet af generalsekretæren for Europa-Kommissionen i henhold til artikel 4 i bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 af 22. juli 2019 som svar på ansøgning nr. GESTDEM 2019/2311 annulleres. —Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.09.21
T-116/20	Società agricola Vivai Maiorana m.fl. mod –Kommissionen — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2072 af 28. november 2019, nærmere bestemt: bilag IV, del A (frø af foderplanter), del B (sædekorn), del C (vin), del F (grøntsagsfrø), del I (plantemateriale af grøntsagsplanter) og del J (frugtplanter), annulleres. — Artikel 36, bilag I, afsnit 4, punkt 3, og artikel 37, stk. 2, i forordning (EU) 2016/2031 erklæres for ugyldige.	Miljøministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	O-sag	Dom	29.09.21
C-257/20	„Viva Telecom Bulgaria“ 1 Er proportionalitetsprincippet i henhold til artikel 5, stk. 4, og artikel 12, litra b), i Traktaten om Den Europæiske Union og retten til effektive retsmidler i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder til hinder for en national bestemmelse såsom bestemmelsen i artikel 16, stk. 2, nr. 3, i Zakon za korporativno podohodno oblagane (lov om selskabsskat)? 2 Udgor rentebetalinger som omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/49/EF udlodning af overskud, som er omfattet af artikel 5 i direktiv 2011/96/EF? 3 Finder bestemmelsen i artikel 1, stk. 1, litra b), stk. 3, og artikel 5 i direktiv 2011/96/EF anvendelse på betalinger fra et rentefrit lån, som er omfattet af artikel 4, stk. 1, litra d), i direktiv 2003/49, og som forfalder 60 år efter indgåelsen af aftalen? 4 Er artikel 49 og artikel 63, stk. 1 og 2, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, artikel 1, stk. 1, litra b), stk. 3, og artikel 5 i direktiv 2011/96/EF og artikel 4, stk. 1, litra d), i	Skatteministeriet	O-sag	GA	30.09.21

	<p>direktiv 2003/49/EF til hinder for en national bestemmelse såsom bestemmelsen i selskabsskattelovens artikel 195, stk. 1, artikel 200, stk. 2, og selskabsskattelovens (ophævet) artikel 200a, stk. 1, og stk. 5, nr. 4, i de respektive affattelser, der var i kraft fra den 1. januar 2011 til den 1. januar 2015, og selskabsskattelovens artikel 195, stk. 1, stk. 6, nr. 3, og stk. 11, nr. 4, i affattelsen efter den 1. januar 2015 og en beskatningspraksis, hvorefter ikke betalte renter af et rentefrit lån, som er ydet til et i indlandet etableret datterselskab af moderselskabet, som har hjemsted i en anden medlemsstat, og som forfalder 60 år efter den 22. november 2013, er underlagt kildeskat?</p> <p>5 Er artikel 3, stk. 1, litra h)-j), artikel 5, stk. 1, litra a) og b), artikel 7, stk. 1, og artikel 8 i Rådets Direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter til hinder for en national bestemmelse såsom bestemmelsen i selskabsskattelovens artikel 16, stk. 1 og stk. 2, nr. 3, og artikel 195, stk. 1, om beskatning ved kilden af fiktive renteindtægter på grundlag af et rentefrit lån, som ydes til et i indlandet etableret selskab af et selskab i en anden medlemsstat, som er eneindehaver af låntagerens kapital?</p> <p>6 Udgør gennemførelsen af direktiv 2003/49/EF i 2011 før udlobet af overgangsfristen, som var fastsat i bilag VI, afsnittet »[6.] Fiskale bestemmelser«, nr. 3, i akten og protokollen om vilkårene og de nærmere bestemmelser for optagelse af Republiken Bulgarien i Den Europæiske Union, i selskabsskattelovens artikel 200, stk. 2, og artikel 200a, stk. 1, og stk. 5, nr. 4, med en fastsat beskatningssats på 10% i stedet for den maksimale sats på 5%, som er foreskrevet i akten og protokollen, ikke en tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning?</p>				
C-285/20	<p>Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (Uwv)</p> <p>1. Skal artikel 65, stk. 2 og 5, i forordning (EF) nr. 883/2004 fortolkes således, at en fuldtidsledig, der under modtagelse af ydelser som omhandlet i denne forordnings artikel 11, stk. 2, i den kompetente medlemsstat og/eller før sit ansættelsesforholds ophør har flyttet sin bopæl til en anden medlemsstat, er berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor den pågældende bor?</p> <p>2. Har det i denne forbindelse betydning, af hvilke grunde, f.eks. familiemæssige grunde, denne person har flyttet sin bopæl til en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat?</p>	Beskæftigelsesministeriet	O-sag	Dom	30.09.21
C-334/20	<p>Roma Multiservizi et Rekeep</p> <p>1) Er det foreneligt med [EU]-retten og den korrekte fortolkning af 14. og 32. betragtning til samt artikel 12 og 18 i direktiv 2014/24/EU og artikel 30 i direktiv 2014/23/EU, herunder med henvisning til artikel 107 TEUF, at der i forbindelse med fastlæggelse af, at den private partners kapitalandel i et halvoffentligt selskab, som skal stiftes, overholder den minimumsgrænse på 30%, som den nationale lovgiver anser for at være hensigtsmæssig ved gennemførelse af de [EU]-retlige principper, der er fastsat i Domstolens praksis, udelukkende skal tages hensyn til denne partners formelle/dokumenterede kapitalstruktur, eller kan – eller snarere skal – den ordregivende myndighed tage hensyn til sin indirekte deltagelse i den tilbudsgivende private partner?</p> <p>2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da kohærent og foreneligt med de [EU]-retlige principper, navnlig konkurrenceprincippet, proportionalitetsprincippet og hensigtsmæssighedsprincippet, at den ordregivende myndighed fra udbudsproceduren kan udelukke en tilbudsgivende privat partner, hvis reelle kapitalandel i det halvoffentlige selskab, som skal stiftes, som følge af den konstaterede direkte eller indirekte offentlige deltagelse de facto er under 30%?</p>	Transportministeriet	O-sag	GA	30.09.21
C-389/20	<p>Tesorería General de la Seguridad Social (Chômage des employés de maison)</p> <p>Skal artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring, som forbyder enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling på grundlag af køn i forbindelse med pligten til at bidrage til de sociale sikringsordninger, og artikel 5, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv, som fastsætter et lignende forbud mod direkte eller indirekte forskelsbehandling</p>	Beskæftigelsesministeriet Social- og Ældreministeriet	O-sag	GA	30.09.21

	på grundlag af køn med hensyn til anvendelsesområdet for de sociale sikringsordninger og vilkårene for adgangen hertil samt for så vidt angår bidragspligten og beregningen af bidrag, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som artikel 251, litra d), i lov om social sikring? »d) beskyttelsesforanstaltningen under særordningen for hushjælp omfatter ikke foranstaltninger i forbindelse med arbejdsløshed.« Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, udgør den nævnte bestemmelse da et eksempel på forskelsbehandling, der er forbudt i henhold til artikel 9, stk. 1, litra e) og/eller k), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006, for så vidt som den omtvistede bestemmelse i artikel 251, litra d), i lov om social sikring i næsten udelukkende berører kvinder?				
C-483/20	<p>Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides</p> <p>»Er EU-retten, hovedsageligt artikel 18 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 2, 20, 23 og 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, og artikel 25, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse, til hinder for, at en medlemsstat i henhold til bemyndigelsen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU afviser en ansøgning om international beskyttelse på grund af beskyttelse, som en anden medlemsstat allerede har tildelt, hvis den pågældende er far til et mindreårigt uledsaget barn, som har opnået beskyttelse i den første medlemsstat, den pågældende er den eneste forælder i kernefamilien, som er til stede ved barnets side, den pågældende bor sammen med barnet, og den nævnte medlemsstat har anerkendt, at den pågældende har forældremyndigheden over barnet? Kræver principperne om familiens enhed og barnets tarv derimod ikke, at denne forælder skal beskyttes af den stat, hvor barnet har opnået beskyttelse?«</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	O-sag	GA	30.09.21